

blive et problem, og vi spurgte Elsam: Kommer det her til at gribe ind i mulighederne for at indplacere den decentrale kraftvarmeudbygning?

Man forsikrede gentagne gange, også skriftligt, at den decentrale kraftvarmeudbygning ikke ville blive påvirket af bygning af Nordjyllandsværket. Det stodelede vi på, og så står vi i dag i den situation, at, som fru Eva Møller sagde, elværkerne ikke vil respektere den planlægning, de selv har givet tilsagn om.

Til hr. Peter Hansen-Nord vil jeg sige, at vi tilstræber den størst mulige decentrale udbygning. Det er blevet en større succes, end der for år tilbage var regnet med i Energiplan 2000, og jeg har så foreslået, at elsektoren ser at få nedlagt nogle af de gamle forurenende kulblokke, før man egentlig havde regnet med det. Hvorfor ikke nedlægge Studstrupværkets blok 2? Det vil give 262 MW, det er 23 år. Eller Vendsysselværkets blok 1 på 28 år, 133 MW, og fremrykke skrotningen af 638 MW i Ålborg-Skærbæk med fra 2 til 5 år?

Altså, jeg mener, det er nogle konkrete ting, man må have ind i overvejelserne, men selvfølgelig ind i nogle nærmere drøftelser.

Formanden:

Hr. Peter Hansen-Nord for en kort bemærkning og så fru Eva Møller.

(Kort bemærkning).

Peter Hansen-Nord (V):

Til hr. Martin Glerup, især om det sidste, han sagde. Jeg fornemmer lidt, at der breder sig den overbevisning, at decentral kraftvarme er lige så godt som rent elbaserede værker, som primært producerer el.

Jeg synes, man skal være klar over, især af hensyn til de mennesker, der skal tilrettelægge produktionskapaciteten i Danmark, at decentral kraftvarme ikke er den samme leverandør af el, ikke den samme stabile leverandør af el. Man skal alligevel have kapaciteten. Der er jo det interessante ved decentral kraftvarme, at man producerer kun el, når der er et varmebehov. Når der ikke er noget varmebehov – det er der ikke om sommeren f.eks. i nær samme dimensioner som om vinteren – så får man heller ikke elproduktionen derfra. Men kapaciteten skal jo være til stede.

Jeg forestiller mig ikke, at det danske samfund skal undvære el i perioder, fordi de decentrale kraftvarmeværker ikke skal køre, da der ikke er noget varmebehov.

Jeg kan så forstå på det, hr. Martin Glerup yderligere siger, at nu er regeringen på vej meget længere end forudsætningerne i Energiplan 2000, og det er jo en klar udmelding.

Altså, man kan sige, at nu skal elforbrugerne, nu skal industrien og erhvervslivet betale for, at transportsektoren ikke kan overholde deres del af CO₂-forudsætningerne. Det kan være en klar politik, og det kan jeg så forstå er intentionen, men det er bare ikke de forudsætninger, der lå i Energiplan 2000.

Til fru Anni Svanholt om CO₂, og hvordan vi tager det alvorligt i Venstre.

Jeg må sige endnu en gang, at det, som der her bliver advokeret for fra SF's side, er altså: Vi vil gerne være med til en hovedløs videreudbygning af decentral kraftvarme, vi ikke har brug for, og det må gerne koste nogle biomasseværker, der kører på CO₂-neutral biomasse.

Det er SF's nye miljøprofil, og det vil jeg gerne have bekræftet. Ellers går jeg ud fra, at fru Anni Svanholt vil sikre, at Svendborg, Hinne-rup, Ringsted og en række andre biomassefyrrer og -værker får lov at køre videre, indtil vi har fundet ud af behovet for den decentrale kraftvarme.

Formanden:

Fru Eva Møller for en kort bemærkning og derefter fru Anni Svanholt.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg vil gerne sige, at vi har endnu indtil foråret – sådan har jeg i hvert fald forstået energiministeren – Energiplan 2000, som vi er enige om i et meget bredt udsnit af Folketingets partier.

Heri sætter vi os nogle mål og siger, hvordan vi vil have tingene til at fungere, og jeg sagde – og det er så til fru Anni Svanholt – at elsektoren havde mere end opfyldt halvdelen af sine mål for CO₂-reduktion. Jeg talte ikke om den samlede CO₂-reduktion, men det forekommer mig, at det, man nu er på vej til at gøre fra regeringens side og godt støttet af SF, er at følge det princip, som Wessel i sin tid skrev om, at man for smed rettede bager.

Da der nu er nogle, der ikke kan opfylde deres del af målsætningen, så skal vi endelig hovedkulds gøre et eller andet, som kun – sådan kan jeg i hvert fald se det – kommer til at koste forbrugerne penge, det vil sige både den almindelige private forbruger og industrien. Det er da muligt, at man i SF og i regeringen har penge nok og siger: Vi er fuldstændig ligeglade med